

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/605/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214229192
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1214229192.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a. s., Olejkárska ul. č. 1, Bratislava, zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, Nám. Martina Benku č. 9-C1, Bratislava, proti žalovanej: S. G., J. W. XXXX/XX, J., v konaní o zaplatenie 70,70 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04. septembra 2015, č. k. 11C/168/2015-37, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04. septembra 2015, č. k. 11C/168/2015-37, v napadnutej časti m e n í tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 29,57 eur, všetko k rukám právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 70,70 eur a nahradiť mu na účet jeho právneho zástupcu trovy konania 16,50 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaná dňa 15.05.2014 cestovala vo verejnom hromadnom dopravnom prostriedku v Bratislave na linke č. 201 a pri kontrole sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je dôvodná, keďže žalovaná sa pri kontrole nepreukázala platným cestovným lístkom, je povinná zaplatiť cestovné 0,70 eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 70,- eur v zmysle § 8 ods. 5, 6 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobe vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 70,70 eur. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že náhradu trov konania znížil v zmysle § 150 ods. 2 O. s. p. na sumu 16,50 eur, ktorá predstavuje súdny poplatok za žalobu zaplatený žalobcom. Celkové trovy konania uplatnené žalobcom vo výške 106,46 eur súd prvého stupňa považoval za neprimerané voči pohľadávke 70,70 eur. V tejto súvislosti zároveň uviedol, že žalobca obdobné nároky uplatňuje vzorovou žalobou a príprava týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou žiadne odborné znalosti. Pokiaľ aj napriek tomu žalobca splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, takýto postup je podľa súdu prvého stupňa neúčelný, a teda neúčelne sú vynaložené aj tým vzniknuté trovy konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanej uloží povinnosť zaplatiť mu súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur, pozostávajúce z troch úkonov po 16,60 eur + DPH + režijný paušál s DPH. Uviedol, že z dôvodovej správy k § 150 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že toto ustanovenie možno použiť v drobných sporoch za predpokladu, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, najmä ak predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Niekoľkonásobne vyššiu sumu je podľa

žalobcu potrebné chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v prejednávanej veci nebolo splnené. Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Správne mal súd prvého stupňa o trovách konania podľa žalobcu rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a priznať mu ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za žalobu a v minimálnej tarifnej odmene advokáta za právne služby v občianskom konaní podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku je jeho obligatórnou povinnosťou, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Podotkol tiež, že úkony právnych služieb a postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia, odoslání výzvy na zaplatenie pred podaním návrhu na začatie konania, príprave návrhu na začatie konania a podaní návrhu na príslušnom súde je náročný a zložitý proces vyžadujúci si primeranú časovú náročnosť, ktorú je advokát povinný venovať kontrole správnosti a úplnosti podania i dôkazných prostriedkov predkladaných spolu s návrhmi na začatie konania. Žiadne ustanovenie hmotných či procesných noriem na území SR podľa žalobcu neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese advokátom. Právo účastníka konania na zastupovanie advokátom nie je obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a žalobca, ktorý bol v drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia. Mal za to, že rozsah zníženia trov v danom prípade odporuje dobrým mravom a je nespravodlivý, neodôvodnený a neprimeraný.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

Podľa § 150 ods. 2 O. s. p. v znení účinnom od 15. 10. 2008, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť.

Zo znenia tohto citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, akým spôsobom sa má daná neprimeranosť posudzovať. Je pravdou, že z dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu § 150 ods. 2 O. s. p. vyplýva, že by v danom prípade malo ísť o neprimeranosť niekoľkonásobne vyššiu, avšak z doslovného znenia citovaného ustanovenia táto neprimeranosť nevyplýva. Preto je vecou súdu, aby pri postupe podľa § 150 ods. 2 O. s. p. vychádzal pri aplikácii uvedeného ustanovenia individuálne, na základe preukázaných skutočností toho konkrétneho konania.

K námietke žalobcu, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou žalobcu a z tohto dôvodu nemožno podľa správneho úsudku znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku odvolací súd uvádza, že poplatková povinnosť pri podaní návrhu (okrem prípadu oslobodenia od súdneho poplatku) je povinnosťou každého účastníka, ktorému v zmysle zákona o súdnych poplatkoch vznikla poplatková povinnosť. Ustanovenie § 150 ods. 2 O. s. p. dáva možnosť súdu nepriznať trovy konania v žiadanej výške. Toto zákonné ustanovenie nehovorí len o znížení, ale dáva možnosť rozhodnúť i tak, že vôbec súd neprizná náhradu trov konania, a teda v odôvodnených prípadoch nebude účastníkovi, ktorý má vo veci úspech, nahradený ani súdny poplatok, pretože i tento tvorí súčasť rozhodnutia o trovách konania a ustanovenie § 150 O. s. p. nerozlišuje trovy konania, spočívajúce v zaplatených súdnych poplatkoch a trovy konania spočívajúce v náhrade trov právneho zastúpenia. Odvolací súd preto námietku žalobcu v tomto smere považuje za irelevantnú.

Napriek vyššie uvedenému však odvolací súd prihliadol k námietke žalobcu a priznal mu náhradu trov konania nielen za súdny poplatok vo výške 16,50 eur, ale aj za jeden úkon vo výške 16,60 eur a jedenkrát režijný paušál 8,04 eur a 20 % DPH z tohto úkonu a režijného paušálu v sume 4,93 eur, keď odvolací súd považuje priznanie náhrady trov konania v plnej výške za neprimerané voči pohľadávke.

Je potrebné upriamiť pozornosť na ustanovenie § 13a vyhlášky 655/2004 Z. z., z ktorého vyplýva, že odmena právnenému zástupcovi patrí za úkony pred začatím konania vo veci samej, iba za prevzatie a prípravu zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom a ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, ako aj písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane, týkajúce sa veci

samej. Odmena za všetky ďalšie úkony patrí právnomu zástupcovi až po podaní návrhu na súd, a teda až po začatí konania vo veci samej. Pokiaľ si teda právny zástupca žalobcu uplatňoval ako jeden z troch úkonov právnej služby pokus o zmier - výzva na zaplatenie, odmena za tento úkon právnomu zástupcovi v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nepatrí. Takýto úkon totiž nie je úkonom právnej služby v zmysle citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Z dvoch ďalších úkonov právneho zástupcu žalobcu (prevzatie zastúpenia a podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu) odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, tak ako je to vyššie uvedené. Zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku, ktoré trovy považoval odvolací súd za účelné trovy konania, pretože zaplatenie súdneho poplatku je vecnou podmienkou konania na strane účastníka podľa § 103 O. s. p.

V drobných sporoch s typovým vymáhaním pohľadávok, sa jedná o účelné právne zastúpenie v prípade, ak nastanú okolnosti, ktoré zjavne vybočujú z obvyklého priebehu konania daného typu. V danom prípade žalobca uplatnil svoj nárok vzorovým návrhom, v ktorom menil len identifikačné údaje žalovanej, dátumy jazdy bez platného cestovného lístka, linku MHD a celkovú výšku dlhu či začiatok omeškania. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 220 O. s. p. zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania celkom vo výške 46,07 eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia 29,57 eur (16,60 + 8,04 + 4,93 DPH = 29,57 eur).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 2, v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., keďže obaja účastníci mali v odvolacom konaní čiastočný úspech.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.